

2005-01-01

สร้างโลกสวย

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/cuej>

Part of the [Environmental Sciences Commons](#)

Recommended Citation

(2005) "สร้างโลกสวย," *Environmental Journal*: Vol. 9: Iss. 1, Article 12.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/cuej/vol9/iss1/12>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Environmental Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

สร้างโลกสวย

การลดฝุ่นและควันพิษใครช่วยได้ ?

ประชาชนคนเดินทาง...ช่วยได้ โดยการร่วมมือกันรณรงค์เรื่องการลดมลพิษทางอากาศ เมื่อมีโอกาส และเมื่อต้องการเดินทาง พยายามใช้บริการของขนส่งมวลชนเพื่อลดปริมาณรถยนต์ในท้องถนน ช่วยกันแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบ เมื่อพบเห็นผู้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ รวมทั้งปลูกหรือบำรุงรักษาต้นไม้ที่มีอยู่ เพราะต้นไม้จะช่วยกรองอากาศเสียให้เป็นอากาศที่ดีได้

ผู้ใช้รถจักรยานยนต์...ช่วยได้ เช่นใช้น้ำมันเบนซินไร้สารตะกั่ว และใช้น้ำมันเครื่องลดควันขาวที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งไม่เติมน้ำมันหล่อลื่นลงในถังน้ำมันเชื้อเพลิง ประกอบกับการหมั่นตรวจสอบ และบำรุงรักษาเครื่องยนต์ ตามคำแนะนำของผู้ผลิตอยู่เสมอ หรือเลือกใช้รถจักรยานยนต์ 4 จังหวะ

ผู้ใช้รถยนต์ส่วนบุคคล...ช่วยได้ โดยการใช้ น้ำมันไร้สารตะกั่ว และเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่องตามกำหนดเวลา พร้อมทั้งหมั่นตรวจสอบหม้อกรอง อากาศ หัวเทียน อุปกรณ์จ่ายน้ำมัน

ผู้ใช้รถยนต์บรรทุก...ช่วยได้ เช่น ใช้น้ำมันดีเซลกลั่น อุดหนุนมีด้า และไม่บรรทุกน้ำหนักเกินรวมทั้งตรวจสอบสภาพเครื่องยนต์อย่างสม่ำเสมอ หากมีการบรรทุก หิน ดิน หินทราย ต้องใช้ผ้าคลุมมิดชิดป้องกันฝุ่นฟุ้งกระจาย และหมั่นทำความสะอาดล้อรถ ก่อนวิ่งบนถนน

ผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้าง...ช่วยได้ โดย ใช้ผ้าใบ หรือวัสดุอื่นที่สามารถคลุมบริเวณที่ก่อสร้าง เพื่อป้องกันฝุ่น และควรมีรั้วกันบริเวณสถานที่ก่อสร้าง ไม่ควรใช้ทางเท้า หรือผิวถนนเป็นที่กองวัสดุหรือเป็นที่

ผสมปูน ส่วนพื้นผิวทางเข้าออกบริเวณก่อสร้าง ควรใช้วัสดุถาวรเช่น ยางแอสฟัลต์ หรือคอนกรีต เพื่อป้องกันฝุ่น หมั่นเก็บกวาด และทำความสะอาด พื้นที่รอบบริเวณก่อสร้างทุกวัน และควรทำปด่องสำหรับทิ้งวัสดุจากที่สูง เพื่อป้องกันฝุ่นฟุ้งกระจายด้วย

ที่มา : รวบรวมจาก กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

ช่วยกันหน่อย มูลฝอยจะน้อยลง

ปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีปริมาณมูลฝอยสูงถึงวันละประมาณ 8,000 ตัน ต้องใช้งบประมาณจำนวนมหาศาลถึง 2 พันกว่าล้านบาท ในการรักษาความสะอาดใช้เจ้าหน้าที่มากกว่า 10,000 คน และรถเก็บขนมูลฝอยมากกว่า 2,000 คัน แต่ท่านช่วยกรุงเทพมหานครลดภาระในการเก็บขน และกำจัดมูลฝอยได้เพียงแต่ท่านช่วยแยกมูลฝอยก่อนนำทิ้ง

ช่วยลดปริมาณมูลฝอยที่ต้องเก็บขนและกำจัดให้เหลือน้อยลง ช่วยประหยัดงบประมาณในการเก็บขนและทำลาย ทำให้มีงบประมาณเหลือไปพัฒนางานด้านอื่น ช่วยให้สภาพแวดล้อมดีขึ้น ทำให้ท่าน ครอบครัว และสังคมมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี

ควรแยกทิ้งมูลฝอยอย่างไร

ขยะเปียก เป็นขยะที่มีความชื้นมาก และย่อยสลายง่าย ได้แก่ เศษอาหาร ผัก ผลไม้และใบไม้ ให้ทิ้งลงในถังขยะเปียก แล้วนำไปกำจัดโดยการหมักทำปุ๋ย

ขยะแห้ง เป็นขยะที่มีความชื้นน้อย ประเภทเศษกระดาษ พลาสติก แก้ว โลหะ เศษผ้า เศษหนัง และยางเป็นต้น ควรแยกทิ้งจากขยะเปียก ให้ทิ้งลงในถังขยะแห้ง เพื่อป้องกันการนำไปกำจัดโดยวิธีฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะ และเตาเผามูลฝอย รวมทั้งบางส่วนยังสามารถแยกนำมาสู่กระบวนการแปรรูปกลับมาใช้ใหม่ (รีไซเคิล)

ขยะหมุนเวียน (รีไซเคิล) เป็นขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้โดย นำเข้าสู่กระบวนการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ได้แก่ กระดาษ พลาสติก แก้ว และโลหะ ให้แยกไว้เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการผลิตต่อไป

กระดาษ กระดาษจากสำนักงาน กระดาษกล่องและกระดาษหนังสือพิมพ์ เก็บรวบรวมไว้ในสภาพที่สะอาดเรียบร้อย

แก้ว ขวดแก้วที่ใสผลิตภัณฑ์ประเภท เครื่องดื่ม อาหาร เครื่องปรุง และเครื่องสำอาง เป็นต้น ให้นำฝาขวดออกและรินน้ำหรือสิ่งของที่เหลือค้างในขวดออกให้หมดก่อนเก็บรวบรวมในภาชนะรองรับ

พลาสติก ขวดแก้วพลาสติกและภาชนะบรรจุพลาสติก แยกฝาออกถ้ามี และนำของที่เหลือค้างออกให้หมด เก็บรวบรวมไว้

โลหะ กระป๋องบรรจุเครื่องดื่มให้แยกเอาของเหลวภายในออกให้หมด เก็บรวบรวมในภาชนะรองรับ

ที่มา : รวบรวมจาก โครงการแยกมูลฝอยก่อนนำทิ้ง สำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร

ทำอย่างไรมูลฝอยจะน้อยลง

เราทุกคนสามารถเป็นส่วนหนึ่งที่จะร่วมรักษาสภาพแวดล้อมให้สะอาด ปราศจากมลพิษ เพียงแต่พวกเราช่วยรับผิดชอบต่อมูลฝอยทุกชิ้นที่ทิ้งไป โดยก่อนทิ้งมูลฝอยทุกครั้ง ขอให้พวกเราคำนึงถึงข้อคิด 4 ประการ คือ

- 1. ลดของที่จะทิ้งให้เหลือน้อยลง (Reduce)** การใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก จะช่วยลดมูลฝอยประเภทถุงพลาสติกให้น้อยลง การใช้สินค้าที่บรรจุในภาชนะที่ใช้เติมได้อีก (Refill) การใช้กระดาษทั้งสองหน้าก่อนทิ้ง
- 2. ยังใช้ได้อยู่ให้ใช้ต่อ (Reuse)** การนำพลาสติกกลับมาใช้อีก การดัดแปลงภาชนะบรรจุประเภทขวดหรือกล่องมาใช้ประโยชน์ใหม่
- 3. ยังพอแก้ไขให้แก้ไข (Repair)** การนำเสื้อผ้าหรือรองเท้าที่ใช้แล้วมาซ่อมแซมใช้ต่อไป
- 4. หมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ให้ช่วยแยกทิ้ง (Recycle)**

รีไซเคิล	การหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่
รีไซเคิล	ช่วยลดปริมาณมูลฝอยให้น้อยลง
รีไซเคิล	ช่วยประหยัดทรัพยากรธรรมชาติ
รีไซเคิล	ช่วยกันประหยัดพลังงาน
รีไซเคิล	ช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อม

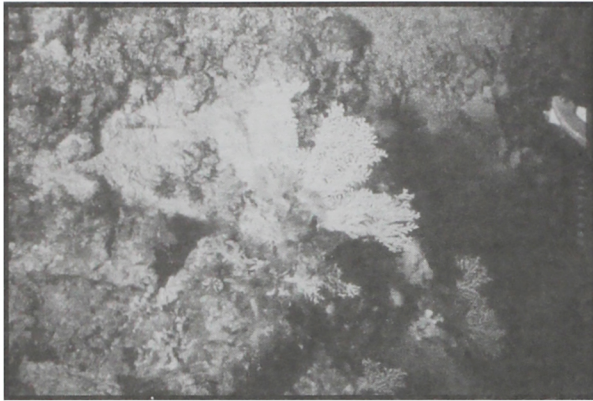
ที่มา : รวบรวมจาก โครงการแยกมูลฝอยก่อนนำทิ้ง สำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร

การอนุรักษ์ปะการัง

ปะการังเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญบริเวณชายฝั่งทะเล เป็นที่อยู่อาศัยของพืชและสัตว์จำนวนมาก อีกทั้งเป็นแหล่งอาหารเพื่อการเจริญเติบโต เป็นแหล่งเพาะพันธุ์วางไข่ และหลบภัย ปะการังมีความสำคัญต่อระบบนิเวศทางทะเล การประมง และมีส่วนช่วยรักษาสภาพสมดุลธรรมชาติของชายฝั่ง ช่วยลดความรุนแรงของคลื่นที่กระทบต่อชายฝั่ง ในปัจจุบันได้มีการค้นคว้าเพื่อสกัดสารเคมีต่าง ๆ จากปะการัง สัตว์ และพืชที่อยู่

ในแนวปะการัง เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ แต่ถ้าหากปะการังถูกทำลายหรือตายไปจะต้องใช้เวลานานมากกว่าที่จะฟื้นตัวขึ้นมาได้ การอนุรักษ์ปะการัง เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องทำความเข้าใจกัน และจะต้องรู้จักใช้อย่างถูกวิธีการ รวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดการทำลาย เพื่อจะได้รับประโยชน์จากมรดกทางธรรมชาติที่มีอยู่อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะประชาชนในท้องถิ่นจะสามารถมีส่วนร่วมเป็นส่วนราชการหรือรวมตัวกันเพื่อดูแลรักษาแนวปะการังในท้องถิ่นของตนให้คงอยู่ได้

การอนุรักษ์ปะการังมีการดำเนินการดังนี้คือ

1. ทำการกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ในแนวปะการัง พร้อมทั้งจัดทำแผนที่รายละเอียดแสดงบริเวณปะการัง ซึ่งแบ่งเป็น 4 เขต ได้แก่ เขตการดูแลของท้องถิ่น เขตการใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ เขตอนุรักษ์เพื่อความปลอดภัยของระบบนิเวศ และการวิจัย โดยกำหนดมาตรการในการบริหารจัดการปะการังในแต่ละเขต เพื่อให้มีการใช้ประโยชน์และควบคุมการดำเนินกิจกรรมให้สอดคล้องกับมาตรการที่กำหนดไว้
2. ติดตั้งทุ่นผูกเรือในเขตการใช้ประโยชน์ในแนวปะการังที่มีความสำคัญสูง สำหรับให้จอดเรือ โดยไม่ให้ทิ้งสมอ
3. ห้ามการจับปลาทุกประเภทในบางบริเวณเพื่อไม่ให้มีปลาเข้ามาหลบในบริเวณนั้นมากขึ้น
4. นำเรือท้องกระจกเพื่อดูปะการัง
5. ประชาสัมพันธ์ให้มีการตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรปะการัง โดยให้มีการศึกษาและเผยแพร่ความรู้ และคุณค่าของปะการังให้กับบุคคลทุกประเภท ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ในการป้องกันและฟื้นฟูปะการัง
6. ส่งเสริมให้กลุ่มชุมชน องค์กรเอกชนสมาคมหรือชมรม

การท่องเที่ยว ร่วมกันจัดกิจกรรมในเรื่องการรักษาความสะอาด เพื่อการคุ้มครองปะการัง

ที่มา : รวบรวมจาก สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เล่มที่ 21

การอนุรักษ์ทรัพยากรแร่ธาตุ

แร่เป็นทรัพยากรที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติมีความสำคัญและมีบทบาทที่สนองความต้องการ ทางด้านปัจจัยต่าง ๆ ของประชากรทั้งทางด้านอุตสาหกรรมและพลังงาน ความสำคัญและประโยชน์ของแร่ธาตุที่จะนำมาใช้ขึ้นอยู่กับระยะเวลาความเจริญทางเทคโนโลยี ตลอดจนความต้องการในการนำไปใช้ของมนุษย์

ประโยชน์ของแร่

1. ประโยชน์ทางด้านความมั่นคง และมั่นคงของประเทศ ประเทศที่มีแร่ธาตุต่าง ๆ มากมายและสามารถนำไปใช้แปรรูปเป็นผลผลิตต่าง ๆ ที่ทำประโยชน์ต่อมนุษย์ เช่น ด้านอาวุธ ด้านอุตสาหกรรม
2. ประโยชน์ด้านความเป็นอยู่ของมนุษย์นำแร่ธาตุต่าง ๆ มาสร้างขึ้นเป็นภาชนะใช้สอยพาหนะที่ช่วยในการคมนาคม อาคารบ้านเรือน ก๊าซหุงต้ม พลังงานไฟฟ้า
3. ประโยชน์ด้านการสร้างงานแก่ประชาชน ทำให้ประชาชนมีรายได้จากการขุดแร่ ไปจนถึงแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ไปสู่ผู้บริโภค

ปัญหาทรัพยากรแร่

1. ปัญหาสิ่งแวดล้อมบริเวณที่ทำเหมืองแร่แล้วทำให้สภาพดินไม่อุดมสมบูรณ์ สกปรกพื้นที่ชุมชนมีหลุมบ่อมากมายจึงถูกปล่อยทิ้งใช้ประโยชน์ไม่เต็มที่
2. ปัญหาการใช้แร่ธาตุบางประเภทเป็นจำนวนมาก เช่น แร่เหล็กถูกนำมาใช้มากและแพร่หลายที่สุด ถ่านหิน น้ำมัน ปิโตรเลียม ดีบุก ฯลฯ
3. ปัญหาการใช้แร่ไม่คุ้มค่า ได้แก่ พวกแร่ที่ใช้แล้วยังเหลืออยู่ ยังสามารถนำกลับไปใช้อีก เช่น เหล็ก ส่วนแร่ที่นำไปใช้แล้วหมดไป เช่น ถ่านหิน น้ำมัน ปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ เราจึงต้องใช้อย่างคุ้มค่า และประหยัด

การอนุรักษ์แร่ธาตุ

ดังได้กล่าวมาแล้วถึงทรัพยากรแร่ธาตุในปัจจุบันซึ่งกำลังประสบปัญหาหากไม่มีการป้องกันแก้ไข ดังนั้นการอนุรักษ์แร่ธาตุจึงเป็นมาตรการสำคัญที่จะช่วยได้ดังต่อไปนี้

1. การใช้แร่ธาตุอย่างประหยัด ในการทำเหมืองแร่บางอย่างนั้นบางที่ทรัพยากรแร่ธาตุที่ได้มาอาจมีหลายชนิด ดังนั้นจึงควรพยายามใช้ให้คุ้มค่าทุกชนิด อย่างประหยัด และลดการสูญเสีย

2. การสำรวจแหล่งแร่ ควรมีการเร่งรัดการสำรวจทรัพยากรแร่ธาตุให้ครอบคลุมทั่วประเทศ เพื่อประโยชน์ในการวางแผนการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า

3. การใช้แร่ชนิดอื่นทดแทน พยายามหาแร่ธาตุอื่น ๆ มาใช้ทดแทนแร่ที่ใช้กันมาก อาทิการใช้อลูมิเนียมแทนเหล็ก

4. นำแร่ที่ใช้แล้วกลับมาใช้อีกเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ควรมีการนำแร่ที่ใช้แล้วกลับมาใช้อีก อาทิ ภาชนะเครื่องใช้ที่เป็นอลูมิเนียมบางอย่างที่หมดสภาพการใช้แล้วสามารถนำกลับมาหลอมใช้ใหม่ได้อีก

ที่มา : รวบรวมจาก กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

.....

๑๖๑๖ ปีใหม่ 2548

ด้วยความปรารถนาดีจาก

คณะผู้จัดทำ